

40 DANA ZA ŽIVOT

40. dan, 5. studenog 2023.

Nakana:

Uperimo svoj pogleda u Novi Jeruzalem gdje više neće biti smrti.

Sveto pismo:

„I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer – prijašnje uminu." Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: "Evo, sve činim novo!" I doda: "Napiši: Ove su riječi vjerne i istinite." (Otk 21, 4–5)

Razmatranje:

Zanimljivo je promatrati suze na ljudskom licu. Kada razmišljam o tome, dolaze mi mnoge slike lica, poznatih i nepoznatih, na kojima sam vidio suze. Nekada su bile radosnice, nekada su tekle od žalosti. Nekada krenu same od sebe i nismo sigurni zašto. Baš sam neki dan vidio suze na licu jednog meni nepoznatog dječaka. Njegov tim je izgubio i suze su same krenule. Oni su izgubili, a nešto je u njemu uminulo. Nešto se dogodilo zbog čega su suze krenule. Što je to bilo? Nešto meni drago je ranjeno, a ja ne želim da je tako. Zato me boli i suze mi samo pokazuju da ta bol izlazi van. Kada sva bol izade van i kada se zadnja suza obriše s lica, tada u nama ostaje mjesta da se nešto novo rodi. Suze tako postaju samo nagovještaj nečeg novog što se rađa. Znači li to da su suze nešto dobro za mene? Naravno! Jer što bi se novo moglo roditi kada ono staro ne bi uminulo. Zato Bog dopušta suze u našem životu. To mu je prilika da On pruži svoju nježnu ruku i obriše svaku suzu s tvoga lica. Tada će ti tiho šapnuti na uho: „Evo, sve činim novo!“

Onda kada suze očiste tvoje oči, i tvoj će pogled moći bolje vidjeti. Podigni zato hrabro svoje oči. Pogledaj prema gore. Nešto novo dolazi. Stiže „Novi Jeruzalem“. Mjesto gdje boli, tuge i smrti više neće biti. Tamo te čeka On i vječna radost novosti u Njemu!

Molitva:

Dobri Oče. Molimo Te pogledaj svoju djecu. Pogledaj naša lica. Toliko ih je koja su oblivena

suzama. Nauči nas gledati na suze kao nagovještaj onog novog što dolazi. Jer Ti uvijek nešto novo činiš. Daj nam dovoljno milosti da dopustimo onom starom uminuti kako bismo ovo novo mogli prihvatiti. Po Kristu, Gospodinu našem.

p. Boris Jozić, SJ

PSALAM 10:

Zašto, Gospodine, stojiš daleko, zašto se skrivaš u dane tjeskobe?

Objesni bezbožnik jadnika goni,
u zamke ga hvata koje mu postavi.
Bezbožnik se pohlepom hvali,
lakomac psuje i Gospodina prezire.
Bezbožnik zbori u objestima svojoj:
»Ne, istrage nema! Ta ni Boga nema!«
I u tome sva mu je misao.

Puti su mu svagda uspješni,
na sudove tvoje on i ne misli,
sve protivnike svoje prezire.
U srcu veli: »Neću posrnuti!
Ni u kojem koljenu neću biti nesretan.«
Usta mu puna kletve, lukavstva i prijevare,
pod jezikom njegovim muka i nesreća.

U zasjedi čuči pokraj ograda,
potajno ubija nevina,
očima siromaha vreba.
U zaklonu sjedi k'o lav u pećini,
vreba da opljačka jadnika
i da ga povuče u mrežu.

Pritajen čuči na zemlji,
od nasilja mu siromasi padaju.
U srcu svome veli: »Zaboravi Gospod,
odvrati lice i nikoga ne vidi!«
Ustani, Gospode Bože, podigni ruku,
ne zaboravi siromaha.

Zašto da bezbožnik prezire Boga,
zašto da kaže u srcu: »Neće kazniti!«
Jer ti vidiš, gledaš jad i nevolju,
u ruci je mjeriš.

Siromah se tebi predaje,
ubogu ti si pomoć!
Pakosnu grešniku satri mišicu,
kazni mu pakost da je više ne bude!
Gospodin je kralj u vijeke vjekova,
iz zemlje njegove nestat će pogana.
Počuj, o Gospodine, čežnju siromašnih,
okrijepi im srce, uho prikloni:
da zaštitiš pravo ubogih i tlačenih,
da straha više ne zadaje čovjek zemljani.